

KLEŚNIONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w kleśnić).

sg m N kleśniony (1). ◇ I kleśnionym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. kleśnić.

Wykastrowany: KApłon ieft kogut kleśniony FalZioł IV 19c; bo thego Putyfára piżą być kleśnionym/ nie mógł mieć żony ani dzyeći. BielKron 16v.

Synonimy: czyściony, trzebiony, wałaszony, wyrzniony.

Cf [KLESZCZONY], KLEŚNIC, NIEKLEŚNIONY

MM